

MuZiKaLe

VeRHaleN

Verliefde vampiers

Geschreven door Pim Lammers
Gecomponeerd door Izaline Calister

Heel voorzichtig sluip ik de trap op. Tree voor tree. Ik moet stil zijn, mijn zus mag mij niet horen.

Ze zit op haar kamer. Daar zit ze wel vaker – om keiharde muziek te luisteren, om in haar dagboek te schrijven of om boeken over vampiers te lezen.

Dat zijn heel andere boeken dan míjn vampierboeken. Ik lees spannende boeken over gevaarlijke, stoere vampiers. Mijn zus leest saaie boeken over *verliefde* vampiers.

Echt belachelijk. Iedereen weet toch dat vampiers mensen *bijten*? Natuurlijk worden die niet verliefd.

Vampieren horen vampier te zijn

Vampieren hoeven niet verliefd te zijn

Vampieren horen vampier te zijn

Vampieren hoeven niet verliefd te zijn

Maar als er ooit een vampier verliefd op mij wordt, weet ik precies wat ik moet doen. Héél veel knoflook eten. Dat moet je namelijk ook doen als een vampier je wil bijten.

Vampiers houden niet van knoflooklucht en blijven dan uit je buurt. Volgens mama schrik je trouwens álle mensen af als je uit je mond stinkt naar knoflook.

Dat weet ik niet zeker. Maar het werkt in ieder geval bij vampiers. Dus zie je een vampier, verliefd of niet, eet snel knoflook!

Vampieren horen vampier te zijn

Vampieren hoeven niet verliefd te zijn

Vandaag zit mijn zus niet in haar eentje op haar kamer. Ze is samen met Donny.

Donny is ‘de allerstoerste en allerknapste jongen van de klas’. Dat zijn niet mijn woorden, zo staat het in haar dagboek.

Mijn zus is verliefd op Donny. En dat staat ook in haar dagboek. Ze is zó verliefd dat ze pagina’s vol heeft geschreven met alleen maar zijn naam:

Donny Donny Donny Donny Donny Donny Donny Donny...

Mama zegt dat ze verkering hebben. En ze zegt ook dat ik ze met rust moet laten. Ik laat ze ook wel met rust. Ik moet alleen eventjes kijken wat ze daarboven aan het doen zijn.

Ze luisteren geen muziek, anders had mama al wel naar boven moeten roepen dat het zachter moest. Zou ze hem voorlezen uit een van haar stomme vampierboeken?

Misschien leest ze hem wel voor uit haar dagboek. Ik hoop het niet voor Donny, want dan moet hij uren luisteren naar zijn eigen naam. Donny Donny Donny Donny Donny Donny Donny...

Moet ík eigenlijk ook verliefd zijn? Bijna iedereen is verliefd.

Papa is op mama. En mama toevallig ook op hem.

Oma was bijna 163 jaar lang op opa. Maar opa is al een paar jaar dood, dus ik weet niet op wie ze nu verliefd is. Misschien op die ene man van de bingo met wie ze altijd ruziemaakt? Oma's plagen, kusjes vragen.

Mijn zus is dus verliefd op Donny.

En mijn broer is verliefd op Miguel, dat is 'de allerstoerste en allerknapste jongen' uit zijn klas. En ook dat zijn niet mijn woorden, zo staat het in zijn dagboek.

Mijn broer is misschien wel iets minder verliefd dan mijn zus - in zijn dagboek staan geen pagina's met daarop steeds 'Miguel Miguel Miguel Miguel'. Wel staan een paar pagina's vol met tekeningen van hem. Mijn broer kan goed tekenen.

Oom Andy was verliefd op tante Willy, maar nu niet meer. Volgens mijn moeder is hij nu verliefd op zijn tennislerares en is hij met haar op een 'veel te lange vakantie naar zee' gegaan.

Tante Mariana en tante Sofia zijn verliefd op elkaar. Zelfs zó verliefd dat ze vorig jaar gingen trouwen. Ik mocht de ringen vasthouden op de bruiloft. Dat vond mama geen goed idee, maar ik ben ze maar één keer kwijtgeraakt. Eventjes maar. Na een uurtje hadden we ze alweer gevonden.

In mijn klas is ook iedereen verliefd: Celeste is op Isaac, Isaac is op Isabella, Isabella is op Isaac en Thiago tegelijk, Thiago was eerst op Celeste, maar is nu op Isabella.

Iedereen, écht iedereen is verliefd. Dus ik moet ook verliefd zijn. Maar op wie? Ik sluip op m'n tenen naar de kamer van m'n zus. Wat zouden ze daar toch aan het doen zijn?

Ik kan niet naar binnen kijken. Mama heeft vanmorgen nog gezegd dat haar deur open moet blijven als er een jongen op bezoek is, maar toch heeft mijn zus hem dichtgedaan.

Hij staat niet eens op een kiertje. En er zit ook geen sleutelgat in waar ik doorheen kan gluren.

Heel even twijfel ik of ik niet op het dak moet klimmen. Dan kan ik door het raam kijken.

Maar mama zit in de tuin en als ze me op het dak ziet, begint ze meteen te gillen. Dan schrik ik natuurlijk en val ik van het dak. Dat overleef ik niet. En als ik het wel overleef, krijg ik straf van mama - dus ik weet niet of ik het wel wíl overleven.

Ik besluit dus maar om het niet te doen.

Aangezien ik geen superheld ben die door muren en deuren kan kijken, zit er nog maar één ding op: afluisteren.

Ik buig naar voren, leg mijn oor tegen de deur en -

Ik struikel voorover tegen de deur. Die zwaait open en ik val de kamer in, met mijn neus op het vloerkleed van mijn zus.

Ik weet hoe ik me tegen de aanval van een gevaarlijke vampier moet beschermen, maar ik weet niet hoe ik me moet beschermen tegen een aanval van mijn gevaarlijke zus!

Ze springt meteen op van haar bed.

'Ga weg, kleine viespeuk!' roept ze en ze begint met dingen te gooien. Haar kussens, haar knuffels, haar dagboek, haar vampierboeken... Ik krabbel overeind en haast me de kamer uit, voordat ze met grotere dingen gaat gooien.

Ik ren de trap af, de tuin in en ga snel naast mama in het gras zitten.

Ze kijkt op van haar krant. 'Wat is er?' vraagt ze.

'Niets,' antwoord ik. 'Er is niets.'

Maar er is wél iets.

Ik heb gezien wat mijn zus en Donny aan het doen waren. Ze waren aan het kussen. En het waren geen kleine kusjes, het was één grote kus. Een grote, kleffe kus. En ook een hele vieze. Met smakgeluiden. Met speeksel. Met tong!

Met hun tongen zaten ze tegen elkaar aangeplakt. Het was zó vies. Wie gaat er nou met hun tongen tegen elkaar aan zitten? Ik moet er niet aan denken!

Bah. Bah. Bah. Bah. Ik schud met mijn hoofd om het beeld kwijt te raken.

Als dát is wat verliefde mensen doen, dan word ik voorlopig niet verliefd. Nee, dan word ik helemaal nóóit verliefd.

Vanaf nu ga ik elke dag knoflook eten. En niet alleen tegen verliefde vampiers.